

உத்தரவிடும் MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

கூம் புத்தகம். சஞ்சீவிக யக். துணைகூ னு. அற்பசி. மீ. யக தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, October 11, 1849. [Vol. IX. No. 19.]

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, inclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers' putting their subscriptions and remitting down together in a single pound note.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as advertisements.

The names of subscribers will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size of seven and a half lines to an inch.

Advertisements for Deaths and Marriages will be chargeable as advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

JAFFA—The Missionaries.
POINT PEDRO—Rev. E. J. ROBINSON.
CATTAVEL—Mr. J. WHITE.
TRINCOMALEE—Rev. J. WALTON.
COLOMBO—Messrs P. B. FERNANDO and SONS.
KANDY—Mr. L. LAWTON.
TRANQUEBAR—Mr. JEREMIAH ADAMS.
BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.
MADURA—Rev. C. F. MUZZY.
DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.
MADRAS—P. R. HUNT, Esq.
ISLE OF FRANCE—Mr. GEORGE COE.

சரியாத் தேசத்தில் ஈட்டக் மார்க்க எழுப்பதெல்லப் பற்றி அங்கேயுள்ள ஓர் அம்மா சித்திரை மா தமெழுதியனுப்பின சாக்ஷம்.

நான் போனமுறை உங்களுக்குக் காக்கிமெழிதினபொழுது எங்கள் மிச்சியான் தலையிருந்தசெரைப்படுத்தல் அது பெரிய இடுக்கெனும் கொடிய உபத்திரவங்களுக்கு சேர்ந்த கலாநிதிக்கிடமாயிருந்தது. இந்நாள் பொல்லாத பேத்தியாகக் கெண்டப்பெற்ற சபைநாடன் செனதேயிர்ப்புக்கத்தினும் எம் மிச்சியானை அடுத்தவர்களுக்கத்தினும் சாந்துமுள்ள யேசுமையின் பின்பற்றிடல் கிறவர்கள் போற்றின வம்மம் விசேஷமெல்லாத சாத்தித்து வந்தான். மருட்டன்மைகொண்ட பிடிவாதமுள்ளவர்களாகிய மகமதம் அரசாட்சியாறித்தலைவன் கெண்டப்பெற்ற முடிந்த நாங்கள் அவர்களுக்குள்ள கப்பட்டு மட்டி சிப்போவோமென்று ஒருமுறை எண்ணத்தக்ககொண்டு கர்ச்சிக்கு சிங்கத்தையும் அமர்ச்சித்தனாற்றிப் பசாசுப் பத்தியில் நின்று அனேகரைக் கொன்றன்கொண்டு நமதுமையான இம்மானுவேலின் திருப்பாதம் சேர்த்திருக்கிறார். போன மார்க்கிமாதத்திற்குள் நம் சத்தினே விசேஷமான தேவசன்கிரிதானமுண்டசொண்டது. அப்போது பாலிகள் நித்தியவலனை எப்படி அடைவோமென்று சத்திமேவையையலக் கிறிஸ்தவர்களே சீயோனாக்காக அவதரிப்புவதைக் கண்டோம்.

வருஷத்தின் முற்றிற்குச்சிம்மமையாகிய அன்று தானே சயரென்று கிராமத்திலும் நகரிக்ஞ்சினும் விசேஷமான நம்புக்கொண்ட நாளாயிருந்தது. இதுவரைக்கும் இந்த நம்பு மருட்சியும் புலம்பலும் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளேயே நின்றிலிட்டது. நம் மிடத்தில் படிக்கிற பெண்பிள்ளைகளில் ஒருத்தி அன்று தன் செயலுறைக்குட் சொல்லியமுடியாத புலம்பலோடு வேண்டிதல்பண்ணுவதையும் அவருடைய வேதாசம்புத்தையும் குடும். சங்கீதப்பற்றத்திற்கு நிறந்திருக்கிற அது கண்ணொளியோடு தோய்ந்தியோருக்கையும் கண்டோன். இவள் பிறருக்காகப் பிரசாசப்படுவதற்காயத்தப்படுமபடி கன தண்ணிருக்கின்றாளே வரவருத்தாள். எஞ்சேவோ தனக்குச் சேரையோருப் பந்தானமன இன்பப் பதவியென்று நாடிப் பிரசாசப்பட்டாள். பெண்பள்ளியில் உண்டபெட்ட இந்த அருட்சிவரவர் அதிசயப்பட்டு அந்த மாந்த கடைப்பிடுத்தியிலே மிகவும் வலுக்கொண்டெலிட்டது. ஆண்பள்ளியிலே மாந்தத்தின் நடுப்பகுதியுள்ளில் தேவகிருபாவளக்கம் அதிசேயப்படுத்தத்

ததாயிருந்தது. கிட்டமுட்டப் பள்ளிக்கூடம் முழுதும் மிகவும் அசைவுற்றது. முழுத்தொகையான பிள்ளைகள் நார்ப்பெட்டேழுபெருள் மித்தியானவர்களுக்கு தேவபுத்திரராய்விட்டார்கள் எனென்று நற்சாட்சிகொடுக்கிறார்கள். பாரபரமால் அழைக்கப்பட்ட இந்த இளம்பிள்ளைகளைப்பற்றி நாம் நம்பியிருக்கிற எண்ணங்களைச் சொல்லமுடியாது. இந்தச் சனமுழுதும் நல்லறிவை உணர்ந்தவற்றாகப் பாரபரமால் ஆச்சிவத்திப்பட்ட மகத்துவமான ஆசாரியக் கூட்டமாவார்கள் என்று நம்புகிறோம். இவர்களின் சிலர் வழியருகேவிந்த விதைகொடுப்பவர்களைக் களநாடர்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அனேகபேரோ முடிவுபற்றும் நிலைநிற்பார்களென்று மிகுந்த உக்கையாகக் காத்திருக்கிறோம். மற்றவர்களுக்காக இவர்களையும் பிரசாசத்தின் முயற்சி இவர்களுடைய செபத்தியானமுற் தாழ்மையும் அவையோயிருக்கும். இவ்வையுற் செபத்தியானமுற் தாழ்மையும் இருக்கக்கொள்ள இவர்களை சிவ்வளவு மித்தியாய்ப் பிரசாசப்பாடையுங்களு என்று நம்மார் சொல்லக் கூடவில்லை.

இவர்கள் தங்கள் விடுதலையுக்காலமையிசு கிரேசு கிழ்மையும்கு விட்டுக்கொண்டு தங்கள் சினைகிழைவையும் அயலாரையும் கிறிஸ்துவுடன் ஒப்புறவாருக்கொன்று வேண்டிமையாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தார்கள். இவர்களுடைய இப்பிரசாசங்களின் பெறுபேறு இவ்வளவேன்றி கண்டிப்பாறியே அன்றி இப்போதீர்க்கமாய் அறியக்கூடாது. ஆகிலும் இவர்கள் நான்கைக்கேது சரணங்களுடனாக கொஞ்ச அத்தமாக்களுக்குக் கல்லவென்று நம்புகிறோம். இந்த அருமையான வாலப்பரைக்கானவென்று பள்ளிக்கூடத்துக்கு வருபவர்களுள்ளோரோடு இவர்கள் பேச்சிச் செயப்பண்ணுவார்கள். அப்படி வருவார்களப் பலமுறையுக்கு சிலரால் நாட்களாக இரட்சவிகள் சாயல் அவர்களிற்குன்றிநதென்ற பிறமாவது தாமத்திற் கிற்ப்பண்ணுவார்கள். சரசமுப் பழிப்புப் பண்ணவேண்டு வந்த சிலர் இருதயம் நோஞ்ஞதண்ட விசுவாசமுள்ள பாலிகளாய்த் திரும்பப் போயிருக்கிறார்கள். இவ்வளவனுலகித்திக்கான இவர்களுடைய இருப்பைப் பிள்கூடம் ஒன்று ஆச்சிவத்திப்பட்டதேவாயிற் நமது ஆச்சிவாதப் பாத்திரம் தன் மியோடுகிறதென்னலாம்.

ஆனால் இது இப்போ ஒரு துவக்கத்துளே. எங்கள் வேண்டியபிரியிற் பிள்ளைகள் ஆண்பள்ளியிற் பிள்ளைகளிலும் அதிகம் இளங்கோண்பாடியாய் அவர்களப்பற்றி இவ்வளவு நம்பிக்கையாய்ச் சொல்லமாட்டோம். ஆகிலும் அவர்களுள் நின்று வரும் மலன் நித்திய களஞ்சியத்துட் சேர்க்கப்பட்டதென்று அவர்களிற்சிலர் ஒளியும்குப் பெருதம் ஆச்சிவாதமானவளே. இவ்வுகவரப்பண்ணுவதில் முக்கியமான உட்கதைக்காரராய் இருப்பார்களென்று நம்புகிறோம். எங்கள் பிள்ளைகளிற் பண்ணுதலையுத்தக் மேற்பட்டவர்களுடைய வெகுதற்பு அதிக உணர்ச்சிகொண்டு மனம் பதிரிற்றிருக்கிறார்கள். அனேகர் இரட்சிப்புக்கேதுவாகத்தான் உணர்வுகொண்டிருக்கிறார்களென்று நம்புகிறோம்.

பரிசுத்த சடவுளுக்கு விசேஷமாகச் செய்யப்பட்டதெனென்று பாவத்தைப் பற்றிய கருத்து இருப்பிள்ளைகளையோடுமேற்பட்டிருக்கிறது. பல கிழமைகளாகவேனேசுருத்த தானோரையான கண்ணோடு போசனபாசனமும்கேயப்பண்ணுவதேவையுமுமாயிருந்தது. இராக்கூட்டங்கள் முடிந்த பின்பு சில வளர்ந்த பொடிச்சிலர்கள் தங்கள் தலையானவர்களிற் சாய்ந்து நித்தியை செயப்படுகிறார்கள். இந்த நாழிகை நேரத்திற் நேருடு வேண்டிதல்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிப் பல முறையாய் நான் கண்டேன். சிலவகைகளில் அவர்களுக்காகப் பரிசுத்தப்பட்டு அவர்கள் அவ்வளவதிகமாய்ச் செயப்பண்ணுவதை விட்டோம் பண்ணுவேனென்று நான் போனாலும் அவர்கள் மன்றாட்டங்களைதலையுமவாவையுக் காண, அவர்களைஒப்பண்ணுவதைவிட்டு ஏன்னுடையபே அறைக்கு நான் அதிகஅனல்பெறக்கொண்டு போகவேண்டியவருகிறது. சாய்ந்தாத்திலொரு மனத்தியாலால் சேர்க்கட்டம் வைக்கவேண்டு உத்தரவு பெறுதல், நேசு சாமத்திக்கு மேற்பட்டநேரஞ்சென்றுபோனாலும் நேரஞ்சென்று போனதைப் பாராமலிருந்துவிடுவார்கள். அதின் பிறகுதானுஞ் செய்கதை முடித்துப் போகவேனென்று பரிசுப்பார்கள். எங்கள்விடுகளேகொண்டவோரு அறையு ஓவ்வொருபெருத்தேயும் (Bethel) பொசுது (Bochim)

மாற்றப்போலிருக்கிறது. அப்படியேயென்றைக்கும் குத்தலிடவேணும்.—சென்றுபோன பத்த நாட்களும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு விடுதல் நாட்களாயிருக்கன. இந் நாட்களில் நம்பிக்கையாய் பயபத்தியுள்ள பிள்ளைகளை தாழ்மையான கடையையுப் பரிசுத்த காரியத்திற்கான முயற்சியையாய் பற்றிய காரியங்களைக் கேள்விப்பட்ட சிலவேளா நம் பிக்கையற்றப்போகிற நம்மனைக்குத் தேற்றிதலாயிருக்கிறது. இவர்கள் தங்களைக்கண்ணத்திற்சென்றே ரக்கத்தோடு போலப் போய் வெகு பலன் சேய்தாரகன்போலிருக்கிறது. சீயோக்தேபாவென்ற பத்தியிற் பிள்ளைகள் பலருண்டு. அவர்கள் அவ்விடத்தில் ஒவ்வொரு சாய்ந்தாத்திலும் பெண்ணைக்களஞ்சுக்குக் கூட்டம் வைப்பார்கள் அக்கூட்டங்களில் முப்பது துவக்கம் நூறுபேரளவு வறிய பெண்களைக் கவந்து செருவார்கள். இப்பெண்கள்களில் அனேகர் சில கிழமைகளாகத் தங்களைத்துமாக்களுக்காகக் கவலப்பட்டிருச் சிலவின்பாசனதைய ஒரு துழந்தையிடத்தானுக் கேட்டிருந்தனொன்ற விருப்பமுக்கு சந்தோஷமுமாயிருக்கிறார்கள். இக்கூட்டங்களை நடத்தித்திரும்பல்லாமல் ஒத்தும் கவலப்பட்டுகிறவர்களோடு தனித்த தனியே யேசுச் செயப்பண்ணுவார்கள். பள்ளிக்கூடத்திலல்லாமல் புறம்பேயுள்ள எதிகிறகளாகியசேசுநேர்க்குத்தம் ஆண்டவன் அனுக்கிரகஞ் செய்சித்திரார்கள். எங்கள் பள்ளிக்கூடநேரத்தையல்லாமல் மிச்ச நேரம் முழுவதையும் அவர்களே பிடித்துக்கொண்டுவார்கள். இதுவல்லாமல் எங்கள் பள்ளியில் வளர்ந்த பிள்ளைகளும் அனேக தியாவளங்கள் நாட்களாக அவர்களோடே சந்தோஷமாய்ப் பிரசாசப்படுவார்கள். அவர்களை நாங்கள் தேடிப்போகவேண்டியதாயிருக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களே புரண இருதயத்தோடு அழகு சன்களோடுச் சபாபாசனதைய அறிந்து கொள்ளுகிறதற்கு எங்கள் விடுகளிற் சிலரால் நாட்களாக வந்திருக்கொண்டுவார்கள். தங்கள் சமுசாரங்கள் பிள்ளைகளையும் விட்டு வந்திருப்பார்கள். அதிக விசாரமுள்ள இந்த ஆத்தமாக்கள், மாத்தாத்தின் முலையுக்கிற துழந்தையையும் மற்றவ்விடவெந்திருக்கலாமாவென்றால் அதற்கென்னவென்றுதபோலிருப்பார்கள்.

இப்போயுமோருகிறிஸ்தவன் முற்றானாகவாங்கிருக்கிறார். இம்முற்றானாருத் தன் துழந்தையைக் காணவும் போகவில்லை துழந்தை அவளிடத்திற் கேண்டுவேப்படுவதில்லை. அவ்வளவு மனவிசாரமும் கவலையுக் கொண்டுருக்கிறார். இந்தச் சகோதரிகளோடுப் பள்ளியிற் பிள்ளைகளோடு நாங்கள் கண்டு பேசி உணர்ந்த காரியங்கள் நம்போலும் பெலனினமுவாந் அடையக்கூடிய அளவுக் கதிகம்போலிருக்கன. அதற்குள்ள ஆண்டவன் எங்களுக்கிடே செல்லுகையில் நாங்கள் அழிவிலல்லாமையையே தூர்க்கப்படும்படி மன்றுகிறே கருத்தாயிருக்கோம். இந்த மித்தியான பிரசாசத்தின் நாட்களில் பின்புறமது வயதுமுதற் பதினாறுவாழிற் பிள்ளைகள் நமது சந்தோஷத்திற்குத் துவண்செய்கிறவர்களாயிருக்கார்கள். இவர்கள் இராவாய்ப் பலரால் இந்த வருத்தகிற ஆத்தமாக்களுக்காகப் பிரயாசப்பட்ட பிரியமாயிருந்திருக்கன. நேரெனென்று சீராமங்கருக்குள்ளே மாநிகாலவரையிற் அருட்சியும் உணர்ச்சியுடைய காரியங்கள் காணப்பட்டன. இவைகளில் ஒன்று கிராமத்தினிற் சந்தே அத்திப்பாடான எழுப்பதல் கண்டிருக்கிறது. நமது ஆண்பள்ளிக்கூட்டமிருக்கிறசேரென்ற கிறக்கிராமத்திலே ஒருமுறைஎன்று நம்மோரிடத்திற் எழுப்பதல் உண்டாயிருந்தது. இக்கிராமத்தின்களில் மித்தியானவர்களும் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களென்றின்னும் நம்பியிருக்கிறோம். இவர்களுக்குள்ளே நமது ஆண்பள்ளியிற் பிள்ளைகள் பிரயாசப்படுவதற்குத் மேத்தவனமாகத்தானிருந்தது. இவ்வளவு நம்பும் விருப்பமான, பிரயாசப்பட்டகிடமான வேறொன்றிருக்கவில்லையாக்கும். இக்கிராமத்திற்கு குணப்பட்டவர்களில் ஒருவன் கிட்டமுட்டக் கொண்ணுதலையுள்ளவன். இக்கிராமத்தினள் பதினேட்டக் குழகன் ஒவ்வொன்றிலுத் சமுசாச்செய்க்கள் ஒழங்காய் நாடோறும் நடந்துவருகின்றன.

சீயோக்தேபாவென்ற கிராமத்திலே இவ்வெழுப்பதல் எங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ளவையு வெல்கொண்டிருக்கிறது. அவ்விடத்திற் தவந்தாரமானவருடன் யேசுவின் பாகத்தத்தித்தாய்மையு

சேர்ந்து இளம் பிரசங்கிகளோடு திரிந்து கிறிஸ்தவியைச் சிலுவையில் அறையப்பட்டவனையும் குறித்துப் பிரசங்கிக்கப் பிரியப்பெட்டிருக்கிறார். அக்கிரமத்தொகுது கலிசேஷ்யேயேத்த எதிரியாயிருந்து இப்போதிரும்பிவிட்டிருக்கிறார். எதிர்த்தவனில்லாமல் அமரிகத்திற்குள். சனங்களுயிப்போ திட்டமிட்ட கலிசேஷ்யத்திற்குள்ளேயிருக்கிறார்கள். இருபத்தைந்து வாய்ப்பு உபதேசிகளாய் ரிசமிக்கப்பட்டவர்கள் வலாதிருந்தும், ஒரு கலிசேஷ்ய யேசுசை அல்லது குருவக்துள்ள சாதனையும் முயற்சியுக்கொண்டு சிலுவையில் விசாகத்தினால்கிறந்து பிராசங்கிக்கிறார்கள். எம்முடைய சிறுக்கட்டமான பின்னகளை ஒரு முறை முர்க்கக்கொண்டிருக்கவத்தவிட்ட பெற்றியர்க்குச் சசோதரனாகிய ரசகர்க்குள் கண்காணி மெய்யாய்க் கிறிஸ்தவியாகியிருக்கிறுன்னும் நம்புகிறோம். இவனுடைய உணர்ச்சிகள் அத்தகைய தீர்த் துறையையான குணமுண்டாய் எங்கள் பள்ளிக்கூடத்திலே தீர்த் அறிவுக் குறைச்சலும் மெய்யாய்க் போதத் தியானமுமுள்ள ஒரு பெண் பள்ளையைத் தன்னுடைய வந்து செம்புபண்ணைச் செல்லவியனுப்பினாள். சமோக்போலிலேயுபாதிமீமாரணகல்கள் கோர்த் சமாய்த்தான் இம்மரிகாலத்திற்குப் பிராசங்கப்பட்டக்கடியுதாயிருந்தும் அவர்களையும் அன்னதலன் அவர்கள் பிரயாசங்களில் ஆச்சிவதித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மித்தியாயும் விசுவாசமாயும் ரிபாசப்பட்டக்கிறார்கள். தேக்கலாசிலே இதுகாங்கிய தாழ்த்த்சியில்லாமல் பெலன்செகோடு டீட்டக்கிறது. இவ்விலத்தல் முதலொரு கோடுகேட்ட போல்வாத ஸ்திரிபிறுந்து கொண்டுகிறார். அவளிலே தொடங்கு, அவளிரப்போ, இத்தேசத்திலும் எத்தேசத்திலும் நார்க்கண்ட உத்தர கிறிஸ்தவர்களின் ஒருத்தியாயிருக்கிறார். ஒருவன் அவனுடைய செம்புபண்ணை அவனுகத்தாமலுக்கு நகனமையாகும். அவனுடைய போல்வாத கணவனும் பல்லுறையும் ஸ்டீட்டைவிட்டுத் தாத்தப்பட்டு மார்ட்டேதோட்டியை அவருக்குச் சேபதறையாய்க்கொள்ளவேண்டியவருக்கு. அம்மார்ட்டே தொட்டியிலும் அவள் இரட்சரர் அவளைச் சந்தித்தாலல்லவா? பேத்திலேயேயின் மார்ட்டேதோட்டியையாதல் செம்புபண்ணை வேலிடில்லாத இவ்வையாதல் அவர் மறந்தபோனதில்லலை இக்கிரமத்திற்குச் செபத்தியானமுள்ள ஸ்திரிகள் தங்கன் சமுசாங்ககளிலும் போல்வாத அவலவர்க்குக்குள்ளும் பெரியகாரியங்கள் நடக்குமென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய துறியமைசேர்ந்த விசுவாசத்தைக்கண்டு நாங்கறும் அப்படியே காத்திருக்கிறோம்.

கோட்சாணத்த வறியாகிய பரமகுருபரன் ஆரென்பதைப்பற்றி அருளானனும் மருளானனும் பேசிக்கொண்ட சம்பாஷணையுஞ்சொல்லிய

காதல்.
 ருசு. நுப்பாழும்பாழாக்கி லுலவகெல்லாந்தான்மடிப்பாழைக்கப்பாறியிருந்தபுருபரனே.
 ருபு. மாசுதனத்தேதேவ வடிவாவவதரித்துயேகவென்றநாமமெடுத்ததுபுருபரனே.
 ருசு. என்னுறும் ரியாகியேமறைமுகக்கேகிலுடையின்னணுனகண்டிருப்பித்தொழுகுப்பரனே.
 ருபு. வேதந்தேவதரியாக்கும் விண்ணவர்க்குமெட்டாந்த ஈதாந்தத்திட்டபொருளெனாருளனக் குருபரனே.
 ருசு. மரியவலவச்சிக்கில் மருளாமல் மாலரிடங்குளாறியிலாங்கட்கிணை ருளனக் குருபரனே.
 ருசு. காட்டாய் காட்டெ கருவனத் திவ்யடிவம் பூட்டியவருளோண்ட புதுமைக் குருபரனே.
 ருபு. ஈதாந்தத்திலு கட்டிது நாண் மறைக்குமெட்டாந்தோதந்தச்சோதி வெளியே குருபரனே.
 ருசு. மரியவியறேவபிதா மைக்கருணைமார்தருகுளேதே சோதிவாரியே குருபரனே.
 ருபு. சாதத்திரத்தின் கட்டபுருச்சு சனமதத்தை யுமெட்டாந்தோதந்திரத்தின் ஈற்றுகூத்தகுருபரனே.
 ருசு. தீர்க்கதேசிகர்கள் முன்றிட்டின ரோபிரம்புமேமாரக்கமுடவன்வந்தமை வாய்வித்தருபரனே.
 ருசு. மாசுதர யேயின் மக்கமறைபுழுமுத்தத்தாற்றத்தவற்றித்தந்தாருகுபரனே.
 ருபு. பாலிக்கணைக்கலாமாய் பர்க்கியிறிலுளாதிபுறத்த தேவருக்கெல்லாயிறையாய்த் தீர்ந்த குருபரனே.
 ருசு. ஆதி தீர்த்திருத்தலோசனைப்படியேமாதயவாய் வாயும் வகுத்த குருபரனே.
 ருபு. தீதேசெய்தபேசியின்மையானபாதகருக்காருபரன் வந்தபுருமைக் குருபரனே.
 ருசு. எல்லாவயைப்போகாளா விருதயத்தை யாண்டருளார்-தில்லியவப்பேசுமற்ற தேவனே குருபரனே.
 ருசு. நாடுநாடு நாடுக நாடுவெல்லாய் போவமென்றுபுழுவெழுந்த பொழுதே குருபரனே.

ருய. கலிசேஷ்யேயேத் சருதிப்பரிசுத்தருபி-அபிஷேகப்பூட்டலாரேசு குருபரனே.
 ருபு. பரமத்திரியேசுபகராச்சியந்தைநார்க்குந்மை யுடனே காட்டும் அன்பு குருபரனே.
 ருசு. எப்போருநுத் சிட்டத்திற்கியிருப்பியும்-முப்போருநே மோகேசு முடியே குருபரனே.
 ருபு. அங்குயிலுத்தம்புத்தபகாயாயிரத்திலல்லாமல்-எங்குமொன்றுகிறந்திரி யோக குருபரனே.
 ருசு. கல்லாரி போல்வாப்பிரியும் கல்லிணைக்குத்தீவிணைக்கும்-எல்லார்க்குந்நக்க பலனியும் குருபரனே.
 ருபு. ஆதியயிரேப்பியர்முன் அக்கியானத்திற்குந்நத்தகற்பு மெய் மாரக்கக்குசேர்த்த குருபரனே.
 ருசு. அமோகிகாதேசத்தவர்க்குநகன யுற்றணர்ந்து-சமரற்றவாருக்கத் தமையச் குருபரனே.
 ருபு. அபிதாபம் ரிபுத்தித வாசியாக்கண்டமெங்குந்நுணைக்கை நீக்கிக் ககந்து குருபரனே.
 ருசு. அபிதேசத்தவர்க்குநகன யுள்ளாக்கிக்-சேர்த்தவாழ்க் கிரவாத குருபரனே.
 ருபு. ஆபிரிக்காதேசத்திற்குநகனயிருந்த-காப்பங்கட்குந்நகனனாகக் காட்டின குருபரனே.
 ருபு. நாத்தியேசத்தா ரிந்துதத்தைக் சீர்ப்படுத்தி-சாந்தாதிரேசத்தமெய்க்குருபரனே.
 ருசு. கிர்பிறந்தகாதி ரிலகெட்டபுரியாநின்-போரிசிறுத்தவாழ்க் பபெலந்தா குருபரனே.
 ருபு. பொய்யாழுவேதம் பொருளையுள்ள புரியும்-கையாணவையா கருவனக் குருபரனே.
 ருசு. பாசுமட்டுகொண்டபகைநிறைந்தசண்டாரி-தேசமதைக் கண்ணோக்கேநிறேவ குருபரனே.
 ருபு. அஞ்ஞானப்போதத்திறுடைய பாலிக்கு-மெனாநகந்தநாள் விமலகுருபரனே.

உதய தாரகை.

தகாசகனனு ஐப்பசி மாதம், 18. தேதி.

எவில்கென்பவரைப் பற்றி.

அத் தாரகை கலாவல்லியாயிருந்த எவில்கென்பவர் ஒரு நாள் வேலு நோமம் கிறந்து பிரசங்கப்பட்டவண்ணைக்கை கண்டு பிரசங்கக் கேட்டவர்கள் இணைப்படைந்து அவரையொழும்பிப் போய்விட்டார்கள். அதை எவில்கென்பவர் கண்டு சற்றநோம் பிரசங்கப்பட்டபே. அருக்கார்த்திருந்த பிற்போரெழும்பிச் சொன்னதென்னவெனில், "பதானைதா கற்றினால் அடிக்கப்பட்டிருத் துன்புபடுமெனவும்நான் காத்திருந்தே பிறகு பிரசங்கப்பட்டனாடுகேள்" என்றார். அதன்பின்னால், ஒருவரும் எழும்பிப்போகவில்லை.

வேணர் என்னும் இராசாவைப் பற்றி.

கீர்த்திபெற்றவராயிருந்த ஒரு விசப்பின் புத்திரனாகிய வேணர் என்பவர் கிலவுந்தடியாட்டமும் தீமைசெய்யப்பிரியப்பட்ட துணுமுள்ளவராயிருந்தார். ஒருநாள் இவர் சற்றநோ பயபத்தியான கலையுள்ளவராயிருக்கிறதைத் தப்பிப்பின் கண்டு நல்லதாய் இடுகென்னகாரியம் இப்பொழுது என்னத்தைப்பற்றிநினைத்து ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவையுள். அதற்குப் புத்திரன் உத்தரமாகச்சொன்னாதுகீர்த்துந்நதைப்பற்றி நீர்தெண்டாக்கினை இதிகாசத்திற்குப் போய் ஒரு அலுவலரைப்பற்றிச் சிறித்தொருகாலங் கருக்கொண்டு என்னார். அதனை என்னார். அதற்குள் சொன்னதென்னவெனில். நாள் அதிதாரக கேடுகேட்ட தீவனயிருந்தேனே, இப்போது அத்தருணம்கவ மாற்றி என்னவெனச் சீர்த்திருத்திச்சுருதுணைச் சேய்க்காரியத்தைப்பற்றித் தான் ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றார்.

இவன்கை அரசாட்சியின் புதினப்பத்திரிகையிற் கண்காணப்படுகின்றவெனில், என்னு் மோடியாத்தேதரை மல்லாங்குத்துக் மணிக்குத்தகவும் பாசனலு தரை வடநாட்டெய்யுற்தின் கோவையெனத்தின் ஏசுற்றுத்தனைக்கு இரண்டாவதாகவும், மோயாட்டுத்தரை யாழ்ப்பாணப்பகுதிக்கும், அலெக்சாந்தர் கிறேஸ்தவரை யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணாமலம், மட்டைக்கமபுயம், மன்னார், முல்லைத்தீவு, முதலிய இடங்கள் கலவத்துக்கும், பாசனலு தரை வடநாடுபெற்றதும் சமாதான ரீதவான்னாகவும், மோயாட்டுத்தரை அச்சுவேலி, மல்லாங்க, தேவிலிப்பாண, மயிலிட்டி, உலேவில், பன்னத்தேருப்பி, சங்காவண முதலிய இடங்களுக்கு மரணச்சாரண பண்ணுங்க கொற்றாணமும், என்னு் போல், அலெக்சாந்தர் கிறேஸ்தவரையவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து ம

றியல்விட்டைப் போய்ப்பாந்துவருகிறவர்களாகவும் ரிசமிக்கப்பட்டார்கள்.

பிரதேச சமாசாரம்.

இங்கிலாந்து. - எங்கென அரசாட்சியின்னும் இராசாத்தியவர்கள் அயலாந்து தேசத்திற்குபோனபொழுது அங்குள்ள பிரபுக்கள் முதலிய கலவலையின்கை குறுபதிகளும் அவளை மகா சந்தேகவு சவுக்கியத்தினால் அங்கேகிரித்தக்கோண்டினார்கள். மேலவைச் சஞ்சிகைகளின் சொல்லிவந்த பேதலியாதி இன்னும் இங்கிலாந்து அயலாந்து இன்கோத்திலாங்க தேசங்களின் சற்றென்செல்ல தனியாமல் யாருக்கு நாள் முற்புறமாதது. ஒரு கிறிஸ்தவத்துக்கேவியாதிபுண்டான இரண்டாவதுதா ஹாறுபேரிக்கில், ஆயிரத்திருநூற்றுமுப்பது பேர் மணைத்துப் போனார்கள் இவ்விதாய் எங்கெனச் சிருட்டித்தகத்தார் நான்குதுறார். அகனகரை நெடுதவருந்நிற்ரு கடியையவு சக்கிரம் செலவரும் ஒருமனைத்துக் கூடி உபயாதித்துச் செம்புபண்ணுமும் ஒருநாளைக்கியி க்கயிருக்கிறார்கள். கிழங்குகளில் முறைக்குமுறை வருந்நிற்ருயிரத்திரும்பவும் வர்த்தலப்பிட்டது. ஆகிலும் நாற்பத்தாறுமாதமில் உண்டான வயாதிபுண்டான முழுமுறமில் அந்நாட்டொருநாடு இந்நாள்வரைக்கும் அயலாந்திர பஞ்சுமுண்டனது ஆகிலும் காரணத்தினாலென்று கலவரும் அயலாங்க. அத்தினும் இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களிலும் அமரிக்கா அழகிய இடங்களிலும் இருக்கின்ற துதம் கத்தாக்கள் குறுப்பினை பணத்தினும் இப்பொழுது அயலாந்திர பஞ்சுச் சற்றநோ தனாந்துபோகக் கோதாரி வியாதிபேசு அதிகு முழுமுறமாயிருக்கின்றது.

பிரின்ஸ். - பணத்தளவிலும் ஊர் இப்பொழுதிருக்கிற நிலைபருத்தைப் பார்த்தால், பிரின்ஸ் தேசம் இன்னும் முன்னிருந்த கலம்பத்தினின்றும் நீக்கியிருக்கவில்லை பிரின்ஸ் தேசத்துச் சங்கத் தலவலும் பணங்களிலும் இப்பொழுது போய்ச் சற்றவருகிறத சிற்துபெருக்குச் சந்தேகமாயிருந்தாலும் அநேகருடைய மனதில் அது முற்றும் எரிச்சலாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், அவர்கள் தன்மத்தை விரும்பியவர்களாயிருக்கிறார்கள். பணமுமோ அநேகமாயிர இறைசாஸுக்குப் பொதுதனத்திறைசேரியிருத் துறைந்தபொயிறும் இப்போது குறைவாகிருக்கிறதை அங்குள் மந்திரி மறைந்த வையமாரிசலருக்கும் வெளியுக்கப்பண்ணைத்தினால் எங்குமே பிரெய் அருட்சியுண்டாயிருந்து. மேலும் பிரின்ஸ்கார் ரோகைப்பட்டதெனத்தின் காரியத்தைப்பற்றித் தொகுசொன்னபுருந்தது அவர்களுக்குச் சற்றும் மனதிற்குத் திருத்தியாய்க் காணவில்லை.

ஏனென்றால் இராச்சியப்பாலனத்தைப்பற்றி உண்டான ஈனங்கள், புதுதங்கள், நடட்டங்கள், கசலுமும் முற்றும் பூரணமாய்க் திருந்தியமென்ற அபிப்பிராயத்தையிட்ட பையன் என்னும் பாப்புலானவரைத் திரும்பவும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படக்கு இந் துடையுடங்கள் உண்டாயின. பாப்புலானவர் உரோமபுரக்கு வருகிறதற்குப் பதிலாகச் சிறிது தானகிப்பதனை அனுப்பினார். அவர்களை சனங்களுக்கு முற்றும் விசேதிகள். இந்நுத் துறத்திப்பகின் சனங்களுடைய மனதிற்குத் திருத்தியாய்க் காட்டுருவார்க்குதையும் பேசாமல் இராச்சியத்தை ஒப்புக்கொண்டு ஊர்ஜனமான கலகத்தென்பிறகு உத்தியோகவரதாய் வந்த கலவையையும் உத்தியோகவரதாய் விளக்கக் காத்தினை மசுத்தின் பிற்பாடு ரிபுபித்தேருபடுத்திய ரியாயப்பிரமாரணங்களைத் தன்னிச்சலருக்கும் மெழும்பையும், அரோசுத்தையக் கொடுப்பதான முன்னருந்த ரியாயத்தென்களை இஸ்தாபித்து, விசாரணையாகச்சியங்களைப் பண்ணுவதற்காய் அதிக் தந்தவென்கொடுத்தெனக் கொய்சிமாரை நீக்கித்து, சுடதாரிசோட்டுநாளைவயக்களில் மூன்றொருமாதங்காலத்துத் தன்னிரிட்டார்கள். இந்நக்கட்டவையெழுபடுத்தல் உண்டானது தனக்கத்துக்கு மனதில்லாமையினால், அவர் அவ்வகளைப் பிரித்தபுருவையிடக் குத்து தகடபண்ணைப்பிரிப்பிப் பாப்புலான முகாசுமாய்க் காண்குப்படி போய் திரும்புவெனயில், அக்கட்டவன்களாகச் கலருமுறியப் பிரித்தப்படுத்தினார்கள். அப்பொழுது சனங்களைவருகை கோபித்தேருந்நது, பிறன்செலாப்பரடைசனங்களை அனாரி அனாரியாய் வகுத்துப் பிதாநாமான தெருக்களிலுக் கொணங்கலிலும் வைத்தார்கள்.

காகிதப் பிரத்தியுத்தரம்.

"நன்மை விரும்பு" எனக் கையெழுப்பம் வைத்ததுபுரிய கடிதம் வந்துசேர்ந்தது. அவற்றைப்பார்வையிட்டதே தகுந்ததானால் அச்சுடித்துப் பிரசுர்தசெய்வோம்.

MORNING STAR.

Jaffna, October 11th, 1849.

The Editor of the Morning Star,

DEAR SIR,

A well written article on the "Physical errors of Hinduism" appears in the last number of the Calcutta Review, and concerning that the subject is of pre-eminent interest and highly deserving the attention of your readers. I propose, if the arrangement will suit you, to send you such portions of it as I consider may be best adapted to expose the utterly worthless of that system of religion which, yet the millions of India so tenaciously cling to. The monstrously absurd errors and frivolities of Hinduism have indeed, in various forms been exposed in the columns of your useful paper, and I rejoice to believe that the educational efforts so successfully pursued in the north have tended in a very high degree to prove to the native mind, how thoroughly incorrect, the philosophy of the shastris are, with the demonstrated and demonstrable facts of modern science. But the article before me affords so comprehensive a view of the whole subject, and is so complete a representation of the popular belief on the topics touched upon, that I am induced to believe, it cannot fail to be read with interest, and I should hope with profit also. I am not aware that it has ever been presented to the public in the form in which it appears here. The value and interest of the paper is also heightened by the fact that it is the production of a native convert, who has renounced the extravagant errors he detects, and embraced the sober and surer science of the west.

I could wish if the whole article could be transferred to your columns, but this is perhaps impracticable. The extracts are necessarily detached portions, and do not preserve the order of the original, but this can be of no consequence, as my object is to present to the readers such portions of it as are most interesting. Yours truly, G. R. M. Colombo, Sept. 12, 1849.

PHYSICAL ERRORS OF HINDUISM.

The genius of Hinduism imperatively requires, that every thing should be stereotyped. There is no word in the whole vocabulary of the Sanskrit language, expressing the idea of a new edition. We who have the privilege of enjoying the benefits of western civilization, can scarcely be brought to feel the force of the strictures, laid upon freedom of thinking by the narrow minded and meanly jealous authors of our national religion. Even the Brahmins, who are said to be its guardians, are sternly required to listen to its dictates in all its matters as the only rule and guide of their conduct; and any deviation from it is threatened with heavy and dreadful penalties, both in the present world and in the world to come. And the submission of the Brahmins to the injunctions of the shastras is as complete, as the demands of the latter are broadly absurd and unreasonable.

Such is the despotic sway, with which these shastras rule the consciences of their followers, and such is the slavish subjection which they exact from them, that gross absurdities and glaring contradictions, such as he exposed even to the view of a child, are blindly passed by unnoticed. Or if they inadvertently happen to perceive them, they immediately begin to suspect themselves of being guilty of blasphemy, and soothe their minds, and satisfy their consciences, by the ever satisfactory argument, that "whatever the shastras say, can never be untrue." Such being the state of the native mind, we need no longer wonder, why the ancient Hindu writings should descend to us, through many centuries, untouched, unaltered, and unimproved. When two opposite theories on the same point, — as we shall have afterwards many occasions to see, — are both received as true, only because they have both found a place in the shastras, how can we reasonably expect, that any alteration in them could ever be thought of by such a credulous and cowardly people?

The Hindu shastras are most copious on the subjects of Geography and Astronomy. Of their physical sciences, we receive nothing but brief, dark, and confused notices. The Indian ages of yore, handed, we read, such branches of knowledge, as Natural Philosophy, Botany, Anatomy, Chemistry, &c.; but their knowledge of these subjects appears to have been peculiarly superficial, and extremely scanty. With regard to many of them we find nothing more than mere references made in the shastras; and scarcely any one of them has been treated in a systematic or scientific form.

Again, limited as the knowledge of our countrymen is on scientific topics, that knowledge is remarkable only for extravagance of imagination, wildness of thought and inaccuracy of description. The Hindus appear to have made their own imaginations, the only fountain of knowledge, and to have drawn from them information on every subject of human learning. Observation and experiment were not only wholly unused, but thought to be perfectly useless and unimportant. Truth had no charm, in their sight. Nothing, but what was pompous, gaudy, splendid, brilliant, and marvellous, could find an admittance into their eyes. Pleasurable beauties, was dead blank to their eyes. They strove to create for themselves imaginary worlds, filled with imaginary objects, and adorned with imaginary beauties. Whenever they stood in need of information, or wanted to account for any natural phenomenon, instead of applying to the real sources of

knowledge, observation, experiment, intuition, &c. they adopted a very apt method of arriving at all knowledge, and solving every difficulty. They shut themselves into their respective closets, and there each began such a theory out, as might best suit his own liking. Hence, while the Hindu shastras teem with wonders, the most unnatural, and abound with errors the most ridiculous, they are equally distinguished for glaring contradictions as we shall have afterwards many occasions to see.

We shall notice first the Geographical errors, contained in the Hindu shastras. The Hindus possess no treatise, that treats exclusively of Geography. Systematic, or methodical, knowledge of this subject is not found among them. Indeed, Geographical instruction, in the true acceptance of the term, is not to be got from any work, which forms a part of the Hindu shastras. All that we meet with, on this head, are either mere references to Geography, or information respecting the origin of the world, the rise of continents, and islands, the mode in which the seas were formed, &c.; subjects, which more properly belong to Cosmogony, than to Geography. In some of the Puranas only we find certain books, or sections, devoted solely to this subject, such as the fifth book of the Sri-mat Bhagabata the second book of the Vishnu Purana, and certain chapters of some other Puranas, as the Brahma, Markandeya, and Brahmada, Puranas. But the Geographical notices, which they contain, are chiefly remarkable for lawless extravagance of description. They speak of countries, mountains, rivers &c.; which are nowhere to be found on the surface of the real globe, and the very names of which do not appear in the writings of any other nation under the sun. The descriptions which they give of continents, seas, mountains, &c. are not Geographical delineations, but high coloured effusions of poetry such as flow from excited imaginations.

1. The Hindu Shastras widely differ from and flatly contradict, one another in regard to the form of the earth.

The popular notion, which is maintained by some of the Puranas, is, that the earth is a flat plain of triangular form. This idea has evidently arisen from the shape of India, which is like that of a triangle. As the Hindus, it not always, at least from a remote period, were forbidden to pass beyond the limits of their country, all their knowledge was necessarily confined within the boundaries of Hindustan, which they gradually came to look upon as the whole world. Natural circumstances assisted them to fall deeply into this error. India being on all sides either surrounded by water or bounded by lofty chains of mountains, its inhabitants, ignorant of the art of navigation, and unable to cross the mountains, naturally concluded that there was nothing beyond the boundaries of their own observation. And though time and knowledge have enabled men to form paths over the mountains, and to sail over the wild ocean, yet the veneration, in which shastras are held by the Hindus, — sleep, and the word of the priest so powerful திருமறை still obstinately and blindly adhere to their erroneous notions although contradicted by the experience of the whole world. Some Brahmins, especially those who have any intercourse with European community, do have received notion of the European method of investigating science, seemed to be ashamed of their own shastras, and positively deny, that the Puranas maintain the triangular form of the earth. A Pandit of no common rank, being asked by us, what is the shape of the earth, according to the shastras? replied, "it is round like a *Batuli Lebu*, a species of lemon, larger than an orange but of the same form. His comparison, and our knowledge of his occupation, for he is a teacher in the Fort William College, — made us suspect his honesty; and being pressed he tried to evade our questions by citing cloaks or texts which had nothing to do with the matter in question. We then to satisfy our mind went to the Tola Pandits, or Adhyapakas, as they are generally called, who have no connection whatever with the Europeans; and they unanimously supported us, by saying that the popular notion of the earth's triangular form is not groundless, but is based upon several of the Puranas and Tantras. We can therefore safely conclude, that the triangular form of the earth is an orthodox doctrine of the Hindu shastras.

2. The same Puranas teach that the earth is a circular plain. This notion seems to be a more learned one, since the Pandits generally adopt it. Indeed the grand system of geography, now universally embraced by the Hindus, as will afterwards be seen, can never be held without this supposition.

Here then we find two notions widely diffusing from each other, equally supported by the same authorities which are professed to have been given by inspiration of heaven. But what can be plainer than that the same thing cannot both be triangular and circular at the same time.

3. Besides the notion of the earth's being a uniformly flat plain, of a triangular or circular form, there is still another opinion on the same subject, entertained by some of the more scientific writers of ancient Hindustan. Bhaskar Acharya, of illustrious memory among the Hindu writers of yore, has clearly taught, in his famous astronomical work *Siddhanta Siromani* that the shape of the earth is that of a sphere.

But his notion of the globular form of the earth is now almost buried in oblivion, notwithstanding its philosophical accuracy; though, when reminded of it, the Pandits of the present day, in spite of their obstinate attachment to the Puranic system, on which they absolutely depend for the success of their priestcraft, cannot but admit it, as an orthodox doctrine of the Hindu shastras. It is because of the wide spread of the Puranic knowledge among the people of this country, that this true theory respecting the form of the earth, like some other sparks of truth, scattered here and there through the voluminous and unwieldy gatherings of oriental nonsense has become all but obsolete.

(To be continued.)

GETTING RICH.—Rev. Mr. Cecil said to one of his parishioners who had previously asked for counsel, and whom he had not seen for some time, "I understand you are very dangerously situated. 'I am not aware of it,' was the reply. 'I hear you are getting rich,' said Mr. Cecil: 'take care, for it is the very road by which the devil leads thousands to destruction.'

INDIAN ELOQUENCE.—Nowhere can be found a more poetic thought in more captivating simplicity of expression, than in the answer of Tecumseh to Governor Harrison, in the conference at Vincennes. It contains a high moral rebuke and sarcasm, heightened in effect by an evident consciousness of loftiness above the reach of insult. At the close of his address, he found that no chair had been placed for him: a neglect which Governor Harrison ordered to be remedied as soon as noticed. Suspecting, perhaps, that it was more an affront than a mistake, with an air of dignity elevated almost to haughtiness, he declined the seat proffered with the words, "Your father requests you to take a chair," and answered, as he calmly disposed himself on the ground: "My father! The sun is my father, and the earth is my mother,—I will repose on her bosom!"

PERSEVERANCE.—A beautiful oriental proverb runs thus: "With time and patience the mulberry leaf becomes satin." How encouraging is this lesson to the impatient and desponding! And what difficulty is there that man should quail at when a worm can accomplish so much from the leaf of the mulberry.

JUDGE BURNET.—Judge Burnet, son of the famous Bishop of Salisbury, when young, is said to have been of a wild and dissipated turn. Being one day found by his father in a very serious humour, "What is the matter with you, Tom," said the Bishop: "What are you ruminating on?" "A greater work than your lordship's history of the reformation," answered the son. "What is that?" asked the father. "The reformation of myself, my lord," replied the son.

PLAIN SAXON FOR THE PULPIT.—As the Rev. Samuel Kilpin was preaching on one occasion, he spoke of the "Deity." A sailor, who was listening, immediately started from his seat, his elbows fully spread, and exclaimed aloud, "Deity! well, who is he? Is he our God Almighty?" The attendants were about to turn him out; but the minister stood reproved, and requested him to resume his seat. "Yes, my sailor friend," said he. The sailor rejoined, "I thought so; but was not quite sure; I never heard that name before." The humbled minister replied, "You had a right to inquire; I was to blame; whilst delivering God's message of mercy and justice to immortal souls, I ought not to have given my Divine Master a name which prevented his message from being understood."

SOMETHING LEARNED BY EXPERIENCE.

Wesley says, "when I was a young I was sure of every thing; in a few years, having been mistaken a thousand times, I was not half so sure of most things as I was before; at present I am hardly sure of anything but what God has revealed to man."—ib.

ANECDOTE OF MR. IRVING.

When the celebrated Mr. Irving had once exceeded by the length of his sermon the patience of a modern congregation, seeing several persons quietly stealing out, he sat down in the pulpit, saying,—"I shall now wait till the chaff has blown off." The reproach had the desired effect.

EFFECTS OF BEING A GOOD BOY.

Joseph Ritner, who was for some time a member of the Legislature of Pennsylvania, and afterwards Governor of that state, was once a bound apprentice boy to Jacob Myers, an independent farmer, who brought him up. While he was governor, there was a celebration of the fourth of July, at which Mr. Myers gave the following toast:—"Joseph Ritner—he was always a good boy, and has still grown better: everything he did, he always did well; he made a good farmer, and a legislator; and he makes a very good Governor." All this man's greatness was the result of his being a good boy.

CIVIL APPOINTMENTS.—His Excellency the Right Honorable the Governor is pleased to make the following appointments:

H. Mooyart, Esq., to be Commissioner of the Court of Requests and Police Magistrate of Mallagum
J. Parsons, Esq., to be acting Assistant to the Government Agent for the Northern Province.

To be Justices of the Peace:—H. Mooyart, Esq., for the District of Jaffna; A. Grace, Esq., for the Northern Circuit; J. Parsons, Esq., for the Northern Province.

To be Coroners:—H. Mooyart, Esq., for the Parishes of Achevaly, Mallagum, Tillypally, Mylety, Oodenville, Pandierip and Sangan in the District of Jaffna.

Messrs. H. Polo and A. Grace to be Visitors of the Jaffna Gaol.

OVERLAND INTELLIGENCE.

[From the Correspondence of the Colombo Observer.]

London August 24, 1849.

Her Majesty's reception in Ireland was most enthusiastic by all classes, the exhilaration and moral progress throughout the United Kingdom. The deaths in London during the last week from this disease alone were 1,230 out of 2,400 persons attacked. It is in contemplation to appoint an early day of fasting, prayer, and humiliation, that Providence may be pleased to stay the devastating malady with which this country is visited. The Hon. and Rev. Baptist West who lately succeeded from the Church of England and the Episcopal Communion. The potato disease has re-appeared, but it is to be hoped too late to be as destructive as in 1846.

An accident has unfortunately occurred which must speed the works in progress for completing the Britannia Bridge across the Menai Straits. The first tube, which weighs 1800 tons, and is to form one line of rail-way communication between Anglesea and the main, having been placed across the river from tower to tower, means were taken for raising it to the prescribed height, 103 feet above high water, by the use of a hydraulic press of immense power, which, by each stroke of the piston, raised the chains attached to the tube six feet. In this way one bit was made every twenty-four hours, first at one end and then at the other, the tube being followed up underneath by solid masonry. These operations commenced on the 10th inst., and all went well till the 17th, when the lower part of the cylinder of the hydraulic press on the Anglesea side burst, and had it not been for the precautionary measures adopted by bricking under the tube, the most dreadful consequences would have resulted. The works must be postponed till the necessary repairs are made. The tube has been raised about twenty-one feet from the base.

France. The state of affairs in France shows clearly enough that the country is not free from embarrassments, both political and financial, and it is just possible that another crisis may have to be endured before a constitutional government is perfectly established. The President continues his provincial tours and the cries of "Vive le President" "Vive l'Empereur" with which he is generally received, have excited the ill-disguised jealousy of certain political combinations which are busy promoting their own particular purposes. The financial condition of France is not more satisfactory than the political, for, according to the budget of M. Passy, the whole deficit on the 1st of January 1850, will exceed 550,000,000 francs. The minister does not conceal his opinion that the financial state of France is a very grave one, and his exposition has caused a general sensation. A committee of twenty-five members of the National Assembly has been chosen, to remain *ad permanentem* during the prorogation.

The French have certainly no great reason to be satisfied with the result of their interference in the affairs of Rome. The intervention was expressly undertaken on the assurance that the restoration of Pius was to be accompanied by a thorough reform of the abuses existing in the temporal government of the Papal States. Well, the authority of the Pope has been restored; and what then? Why, though the very existence of the pontiff as a temporal sovereign is at stake, his first acts have been such that an insurrection would have followed, but for the presence of the French army. Instead of returning to Rome, he sent a commission comprised of Cardinals Delia, Genet, Vancelli, and Alfieri, all of them persons hateful to the people. This commission immediately assumed the reins of government, without a word of practical assurance to the nation. Their first measures were in character with their proclamation. They removed from office all the persons who had obtained office since the revolution; rescinded all the laws passed since November, and restored the hateful and clumsy old courts of justice; appointed a commission of inquiry with undefined powers; quashed the municipal bodies; and repudiated one-third of the paper currency. It is said that General Oudinot strenuously opposed the publication of these decrees, but immediately after his departure for Gaeta, whether he set out to have a personal interview with the Pope they were publicly notified and declared in actual operation. The populace were exasperated to such a degree that the French soldiers were called out, and guns and artillery were posted in the principal squares and streets. General Oudinot refused to take any more orders or directions, but it is understood that his interview with the Pope was far from satisfactory. Rome is on the verge of a revolt. The public discontent manifests itself in various ways. The vast Jesuitic establishment, known as the Collegio Romano, has been partially destroyed by the hand of an incendiary. It is said that the Pope has just dispatched a diplomatic note to Gaeta, in which he intimates to the Pope that General Oudinot had exceeded his instructions by transferring the full powers with which he was invested to the commission of cardinals, and particularly in having apparently legalised by his silence all that the commission had accomplished since its installation. The note adds, that the French Government has decided to be the last to leave Rome, and that the French representatives at Rome will reserve to themselves the last word in all acts of the papal government, and that in case either the Pope, his councils, or any of the intervening powers oppose this decision, the representatives of France have orders to pay no attention to their protests, and to appeal, if necessary, to the army of occupation to enforce respect for the just rights of the French government.

ITALY.—The Venetians have gained two important successes. On the night of the 25th July, they attacked a strong post of Austrians, and captured a large quantity of provisions. About the same time, a Venetian flotilla from the Ionian Islands, laden with provisions, beat off the Imperial fleet, and entered the Lagoon in triumph.

A treaty of peace has been concluded between Austria and Piedmont. The question of the amnesty, which gave rise to such serious difficulty, was arranged by the ministers of France and England, so as to include eighty-three members of the principal Milanese families.

PRUSSIA AND DENMARK.—Although the armistice entered into has terminated the war, and the inconvenience and loss occasioned by the state of blockade, the question of success in the Danish campaign, in spite of all the disturbance, is suffered to remain just where it was. On the death of Frederick, the present King, if some arrangement is not previously made there must be a dismemberment of the dominions of Denmark, inasmuch as the Duchy of Holstein follows the male line of succession, whilst Denmark proper will pass to the descendants of a female line. In this case Denmark would lose nearly one-third of the best lands, inhabited by a brave and flourishing people, a blow which might prove fatal to its independence. To obviate this, many schemes have been proposed, but the feeling is now becoming general that a union with the Crown of Sweden will be the only safe course.

Since the opening of the Prussian parliament nothing of the least importance has occurred. We hear no more of the grand German constitution, though it is said to be a matter of discussion in the cabinet.

CAUCASUS.—The war in the Caucasus has been renewed with great activity by the Circassians since they became aware of the Russian invasion of Hungary. Pilgrims, arrived at Trebizond, state that several of the extensive works and fortifications, lately constructed by the Russians, have been destroyed.

HUNGARY.—Accounts have simultaneously reached town from Vienna, Paris, Berlin, Warsaw, and Saint Petersburg, to the effect that the Hungarian Diet had dissolved, after surrendering its powers to Gorgey, who made an unconditional submission to the Russians, in the name of all persons in arms against the Austrian government. There are certain circumstances connected with the news which are not free from suspicion, but there can be no doubt that the Hungarian cause has suffered some heavy discouragement.

UNITED STATES.—By the latest dates from the U. States, the cotton crop was reported to be seriously injured. The emancipation question was still agitating the public mind, and it was considered that the ultimate fate of slavery would depend upon the decision of the Convention about to assemble for the revision of the local constitution of Kentucky. Various schemes of emancipation had been proposed, and it is said that the Convention will consider the matter was discussed even in a slave-holding State.

SHIPPING INTELLIGENCE.

PORT PEDRO.—ARRIVALS AND DEPARTURES.

Sept. 19.—Arrived Schooner Petrel, S. Matamoras from Galle. Sailed Oct. 15th, Trincomalee Sept. 10th, bound for Point Pedro, cargo sundries.

Sept. 22d.—Arrived Barque Ann Laing, W. Wilson from Galle. Sailed 19th bound for Trincomalee in ballast, passenger Lieut. Pavyman. Sailed Oct. 1st for Calcutta, cargo 13,250 bushels of saff, passengers Mr. J. Clark and 18 natives.

Sept. 22d.—Sailed Schooner Annadethim, C. Sooper for Batticaloa, cargo sundries, passengers Rev. Messrs. Cassmol, Menehal, Keeling and 20 natives.

Sept. 23d.—Sailed Ship Sir Beovis, R. Durdana for Calcutta, cargo 19,413 bushels of saff.

KATES.—Sept. 25th.—Arrived Schooner Royal Victoria, S. Thompa, from Trincomalee Sept. 5th, Galle Sept. 10th, Batticaloa Sept. 14th, Trincomalee Sept. 22d, bound for Jaffna and Colombo, cargo sundries, passenger Capt. Reddie. Sailed Sept. 30th for Colombo, cargo and passenger as above.

Sept. 25th.—Sailed Schooner Petrel, A. Agamadam for Batticaloa, cargo sundries, passenger 1 native.

Sept. 26th.—Arrived Schooner Mera Moleedim Sandany, Thompa, from Trincomalee Sept. 22d, Pt. Pedro 24th bound for Jaffna and Colombo, cargo two boxes soda water.

Sept. 27th.—Sailed Schooner Adivalathim, C. Anthony for Colombo, cargo sundries, passengers 6 natives.

Sept. 29th.—Arrived Brig Gander Box, N. Audiappan from Negapatnam Sept. 26th, bound for Colombo, cargo sundries, passengers 2 Roman Catholic Priests. Sailed for Colombo Sept. 30th.

Oct. 3d.—Arrived Cutter Veralathim, C. Callacott, from Karali and Nagore Sept. 27th, cargo sundries.

Oct. 4th.—Arrived Brig Gander Box, N. Audiappan, from Colombo Sept. 29th, Pannamb Oct. 2d, cargo sundries, passengers 3 natives.

Sept. 7th.—Arrived Brig Adilethim, Vasthampillay, from Colombo Oct. 1st 1849, Pannamb Oct. 5th, bound for Negapatnam in ballast.

Arrived Schooner Preventa Maria Joseph, Santana, Savanirama from Colombo Oct. 1st, Pannamb Oct. 5th, bound for Negapatnam, cargo sundries, passengers 5 natives.

Arrived Schooner Nymph, A. Santiago from Colombo Oct. 1st, Pannamb Oct. 5th, bound for Tranquebar, cargo gunnies. Sailed the next day for Tranquebar.

Sept. 10th.—Arrived Brig Mohedim Box, Marial, from Colombo Oct. 1st, Pannamb Oct. 5th, bound for Negapatnam in ballast.

Sept. 30th.—Sailed Schooner Adivalathim, Mootoosamy, for Negapatnam, cargo sundries, passenger 1 Roman Catholic Priest.

Oct. 4th.—Arrived Brig Adilethim, Mootoosamy from

Calcutta, cargo sundries, passenger 1 Roman Catholic Priest. Oct. 5th.—Arrived Schooner Caroline, G. Grey, from Madras Sept. 27th, cargo sundries, passenger W. Ferguson, Esq.

DR. WEBSTER'S QUARTO DICTIONARY.

All the copies of this valuable Dictionary received by the undersigned a few months ago, were taken up as soon as they arrived. A new supply has been ordered, but from the number of applications that have been received for the work, it is presumed many more than have been ordered will be required to meet the demand. To ascertain how many will be wanted, it is requested that persons who are desirous of purchasing a copy of this work will send in their names to the undersigned, that, if necessary, another order may be issued for additional copies. The price to Subscribers will be within £2 per copy. The copies ordered may be expected to arrive here within 6 or 9 months.

The following highly commendatory notice of Dr. Webster's great philological work, is taken from the London Morning Chronicle.

WEBSTER'S DICTIONARY OF THE ENGLISH LANGUAGE.—The twenty years which have elapsed since the original publication of Dr. Noah Webster's great lexicographical work have more than reconciled both literary incredulity and national animosity to the undoubted fact, that the best dictionary of the English language is a transatlantic importation. The sterling worth of that masterpiece of pains-taking industry has long since been sufficiently recognized, to reduce the functions of criticism within the very narrow dimensions; and our present task is simply to inform the reading, and still more the writing public of Great Britain, that a revised and enlarged edition of this invaluable work, "brought down as far as possible to the latest advances of science, literature and the arts, at the present day," is now within the reach of all to whom the boon may be acceptable.

E. S. MINOR.

THE ORIENTAL ASTRONOMER,

HAVING A

COMPLETE SYSTEM

OF

HINDU ASTRONOMY,

accompanied with a Translation and numerous explanatory Notes, with an Appendix, published and for sale at the American Mission Depository, Jaffna.—Price 5 shillings.

அறிவித்தல்.

யாழ்ப்பாணம் டிசம்பர் 11-ஆம் நாள்,

வல்லுவேட்டிக் குறி

ச்சிவிலிருந்து காலஞ் செ

இல. எளகசு. தற்புதித்த பரகாசத் வாரித்

தம்பியினுடைய ஆதனத்

தின்பேரால்,

வல்லுவேட்டிக் குறிச்சி குடி வாரித்தம்பி

குருநாதர், உருமைத்தத்துவகாரன்.

மேற்குறித்த ஆதனத்துக்குக் கடைசிக்

கணக்கு உரிமைத்தத்துவகாரன் கோருத்

து ஆதனத்தை முடிவடக்கப்பெய் இருக்

கிறதினால் குறித்த ஆதனத்தின்பேரால்யா

தோரு தோடிசு உரித்துக்கொண்டிருக்கிற

சகலரும் இந்தக்கோட்டில் வெளிப்பட்டு

மலமுறாம் இருபத்திநேதேதிக்குள்ளே தங்

கன்தங்கள் காரியத்தை ஏற்படுத்திப்போ

டவேண்டியது. அல்லது அவர்கள் தோ

டிக்க அல்லது உரித்தைக் கோரு கவனி

க்கொண்டதேவது சகலருக்கும் அறிவித்

கப்படுகது.